

пославенъ. Дѣто войническа-та слава е найголѣма, тамъ хора-та сѣ диваци. Отъ това диваческо състояніе, па до найвысокъ-тѣ цивилизаціѣ води една дълга стлѣба, и по неѣ на всякій стѣпень дива-та сила губи по нѣчто отъ вліаніе-то си, а сила-та на мысль-тѣ надтяга. По малко-малко ся явяватъ и растварятъ миролюбивы съсловія, испрьво прѣзрѣны отъ войницы-ты, нѣ по малко наягкватъ и колкото повече ся развивать тѣй, толкова повече си пада отъ почета войнический рядъ и война-та става омразна. Причина на това е знаніе-то, на което ся посвящавать вси отборни духове, та странять отъ варварскъ-тѣ войнѣ.

А за да съберѣмъ вкупу всичко и да си свръшѣмъ забранѣ-тѣ, трѣбува на край да кажѣмъ еще: работы-ты на злы-ты хора само за чясъ докарвать зло, и дѣла-та на добры-ты людѣ само за чясъ докарвать добро, — па слѣдъ това пакъ ся изравнятъ по между си, та ся дѣнѣтъ, а пакъ измысли-ты на оныя людѣ, които работять съ главѣ, съ умъ, не умирать никога — тѣи сѣ безсмъртны. Тыя необоримы истины щѣтъ живѣѣтъ повече отъ всички дръжавы и вѣры; тѣи сѣ за всички вѣкове, нито остарѣвать, нито ся подмладѣвать, а съ буйность-тѣ си подкарвать основы на новы истины, на новы изобрѣтенія и така работять и възъ найпоследне-то потомство, даже слѣдъ вѣкове работять поѣгко, по плодовито отъ колкото въ чяса, кога сѣ ся прѣкнѣли.“

Съ това глава-та си свръши думѣ-тѣ. Сръдце-то бѣше поразено и ся набури, — нѣ все за лудо; за-что-то не можѣ да приведе ни едно силно доказателство за да ся отбрани. Вамъ, драгы читателкы,